

MARIBORSKI DELAVEC

Državna licejska knjižnica
v Ljubljani.

Političen list.

Ist izhaja vsak delavnik popoldne.

Oredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Jurčičeva ulica
št. 4.)

Ce pride naročnik sam v upravištvo po list: Me-
sečno K 9'50. — Inzerati po dogovoru.

Posamezna številka stane 60 vln.

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Leto III.

Maribor, sobota 26. junija 1920.

Št. 141.

Njegovemu Visočanstou princu-regentu Aleksandru o priliki poseta v Mariboru.

Stoletja dolga, kar je Črtomira premagala Germanov kruta sila,
po Kranji, Korotani — suženj beden — v verige je vkovan bil narod moj;
stoletja dolga se v deželi naši, po logih naših ni bila glasila
več pesem naša, niti ni žarel več bogovom našim naših kresov soj.

Oskrunjen stal je prestol Gosposvetski, nanj sedali germanski so vladarji:
gradovi naši, naša bela mesta, vse samo njihova so bila last:
sinovi naši, sivi sokoliči, pokorni so jim bili janičarji;
zaslepljeni so čuvali ti bedni očetov robstvo, tujčevo oblast.

V stoletjih dolgih upanje umrlo, umrla vera v zopetno vstajenje
in v smrt obsojen že je bil moj narod, ko Ti prišel si, da ga rešiš smrti,
da rešiš iz noči ga, odrešitelj, in v novo spet povedeš ga življenje,
kjer solnce svobode nad njim zasije, kjer vsi okovi robski bodo strti.

In Ti prišel si, s Tabo vojska Tvoja in ž njo svoboda nepričakovana;
in v solncu svobode zdaj srečni narod, regent naš, Aleksander, Te pozdravla:
Zdrav brat med brati v našem Mariboru! Vsa naša srca preglobokovdana,
na zemlji naših borb s krvjo oprani, stotisočera kličejo Ti Slava!

Radivoj Rehar.

Pozdrav z gor!

V imenu teh, ki so čakali in niso dočakali, ker so padli v boju za svobodo,
 v imenu teh, ki smo se od mladih dni borili proti tmi in sužnosti, da doživimo ta svetli dan,
 v imenu teh, ki smo l. 1904 prihitali v Beograd, da smo Te pozdravili na dan kronanja našega kralja,
 v imenu teh, ki smo leta 1908 razumeli glas izza Drine in smo pripravili svoje mlade sile,
 v imenu teh, ki smo preganjani in zaničevani zažigali po naših gorah ogenj ljubezni in jedinstva,
 v imenu teh, ki smo letom slavili na naših tleh Vidov dan v pričakovanju velikega dne,
 v imenu teh, ki smo leta 1914 pozdravili v duhu Tvojo osvobodilno armado v borbi za nas,
 v imenu teh, ki smo napolnili avstrijske ječe, ker smo verovali v Tvojo zmago,
 v imenu teh, ki smo nastopili težko pot skozi avstrijske internate, ker smo pričakovali Tebe,
 v imenu teh, ki smo odhajali na fronto s sveto prisego na Tebe,
 v imenu teh, ki smo iskali poti, kako bi se prebili na ono stran, kjer se je bil boj za našo pravico in resnico,
 v imenu teh, ki smo podirali stare razvaline, da Ti pripravimo svobodno pot,
 v imenu teh, ki smo rušili sužne verige z naših rok, da Te sprejmemo s svobodnimi rokami,
 v imenu teh, ki smo danes na gorah, ker nam ni dano priti v bližino k Tebi,
 v imenu teh pozdravljen naš princ na bregu Drave, ki Ti prinaša naš pozdrav.
 Čakali smo Te ob mladih dneh, ko smo sokolici sanjali o svobodi,
 čakali smo Te od onega dne, ko smo Te videli dečka ob strani kralja Petra,
 čakali smo Te v težkih dneh, ko drugi niso verjeli na našo svobodo,
 čakali smo Te, ko so drugi z zasmehom imenovali srbsko ime,
 čakali smo Te, ko si na čelu pobedonosne srbske vojske stopil v Skoplje, staro mesto Dušanovo,

čakali sme Te, ko si se vračal zmagovito z Bregalnice,
 čakali smo Te, ko je stara Avstrija napovedala pogin Tvojemu rodu, hiši in državi,
 čakali smo Te, ko je srbska vojska pognala napadalce preko Drine in Save,
 čakali smo Te, ko je Srbija nastopila vsled izdajstva tugepolno pot na albansko Golgato,
 čakali smo Te, ko si stal ob Solunu zbirajoč razbite sile na nov zmagonosni pohod,
 čakali smo Te, ko smo podpisovaje svojo deklaracijo odpovedovali staremu tiranu svojo suženjsko službo,
 čakali smo Te, ko je bežala razbita armada preko naših tal in se je jugoslovenska armada bližala našemu Beogradu,
 čakali smo Te, ko smo Te pozdravljali iz daljav svojega narodnega vladarja.
 Pozdravljen naš princ v imenu teh pričakujočih. Mi stojimo na gorah in čakamo, dokler ne zginejo mrakovi preko jugoslovenskega solnca!
 Pozdravljen od teh, ki so Ti bili zvesti od začetka!
 Pozdravljen od teh, ki niso v Tvoji bližini, ker so Te čakali tako dolgo!
 Pozdravljen od teh, ki so se pojavljali kakor sokoli, oznanujoči Tvoj prihod ob časih tme!
 Pozdravljen od teh, ki pohajkujejo zaničevani, ker niso služili tujcem!
 Pozdravljen od teh, ki so čista njih srca ob spominih na preteklost!
 Pozdravljen od teh, ki so pričakovali solnca od vzhoda!
 Pozdravljen od teh, ki so bili Tvoja skrita armada!
 Pozdravljen od teh, ki so z vero in ljubeznijo v srcu davno oznanjali Tvoj prihod!
 Pozdravljen, naš princ, ob bregu Drave!
 Pozdravljen Ti, sokol naš!
 Pozdravljen, brat!

Dr. I. Lah.

Karagjorgjeviči.

Pradedje naše slavne vladarske hiše so že kmalu po nastopu povestnega Črnega Jurija postali ljudski junaki in predmednarodne poezije. Ljudstvo jih je obdalo z bajnim sijajem in zgodovinske osebe odmaknilo v čarobne megle. Saj ljudstvo v svoji pesmi ne riše zgodovine, nego predstavlja narodno filozofijo. Vsled tega je sedaj v narodnih izročilih o Črnem Juriju, ustanovitelju naše vladarske rodbine, težko izločiti zgodovinsko jedro od dodatkov narodne domišljije. Toda ljudsko izročilo je zlasti pri prvotnih narodih, kakor je še takrat bil srbski, jako žilavo in dobro drži spomine na slavne dogodke in velike može. Brez dvoma je torej, da se v ljudskem pripovedovanju o Karagjorgjevičih krije jedro resnice, v katero je treba izločiti od dodatkov ljudske domišljije. Drugi viri so spomini raznih sodobnikov, ki so pri takratnih dogodkih igrali več ali manj važne vloge. Toda to so bili večinoma možje, ki so stali v nasprotju s Karagjorgjem in vsled tega niso mogli pisati objektivno. Po smrti Črnega Jurija je več desetletij vladal nad srbsko usodo Miloš Obrenović, ubijalec prvega osvoboditelja Srbije, razni potopisci, ki so v onih časih potovali po Balkanu, so stali pod njegovim uplivom, pisatelji, kakor Vuk Karadžić, so bili z njim v zvezi vsi od njega odvisni. Vsled tega je treba vse take vires presojsati zelo kritično. Tretja vrsta virov so razni arhivalni vpiski, zlasti bi bila važna

poročila različnih avstrijskih agentov, a to je — izvzemši ruske arhive — vse še nepreiskano.

Po ljudskem pripovedovanju, ki vsebuje vsekakor jedro resnice, izhaja rodbina Karagjorgjevičev iz sedanjih črnogorskih Brd in sicer je prebivala v bližini Podgorice. Pripadala je najbrže črnogorskemu plemenu Vasojevičev. Ko so se za vladanja avstrijskega carja Leopolda I. pričele vojne s Turki, so se dvignila razna plemena po Črnigori, Albaniji, Hercegovini in Stari Srbiji proti Turkom — naščuvana od avstrijskih agentov. Na čelu tega gibanja je stal srbski patriarh Arsenij III. Carnojevič. Toda Avstrija je pustila Srbe na cedilu in sklenila s Turki mir, ne da bi kaj izposlovala zanje. Srbi so se ustrašili turške maščevalnosti in se pričeli izseljevati v Avstrijo. Tako se je izselil patriarh Arsenij s približno 500 tisoč osebami v Banat.

Ob priliki tega takozvanega velikega preseljevanja Srbov, se je preselil tudi praded Črnega Jurija v Srbijo. Najprej se je menda izselil v bližino skaderskega jezera, od tam je šel na Kosovo polje in slednjič v Srbijo, v kragujevaško okrožje, ter se naselil v vasi Višovac ob Jesenici, v pokrajini, ki se radi svojih razleglih šum imenuje Šumadija. Ime mu je bilo Jovan. Njegov sin je bil Peter, oče Črnega Jurija, po katerem se ustanovitelj dinastije tudi imenuje Petrovič. Oženjen je bil z Marico, revno kmečko deklico iz vasi Maslošev.

Rodbina je živela v zelo tesnih razmerah. Peter se je menda malo brigal za dom. Bil je iz onih krajev in iz onega rodu, kjer moški vse delo prepuščajo ženskam, a sami nosijo orožje, četujejo in se bore zoper dednega sovražnika. Družil se je po gozdih s hajduki, drugače pa delal kot najemnik po turških pristavah, v mlinih in pri bučeljnih. Skrb za rodbino je težila mater Marico. To je bila, kakor izvidno iz skromnih podatkov, pravi tip srbske žene onih časov: odločna, skrbna, spretna, če treba brezobzirna, kakor jo je vzgojila usoda v trdem boju za obstanek.

Rodbina je bila zelo siromašna. Koliba na štirih kolih, stene spletene s protja, ometane z blatom, na golih tleh ognjišče, ob steni bruno mesto klopi . . . tako je izgledal rojstni dom deda našega vladarja, ustanovitelja naše narodne dinastije, od katere je izšlo osvobojenje in zedinjenje Jugoslovenov. Mladi Jurij se je v mladosti igral edinole vojake. Delal je iz bezgovine puške in se učil v streljanju. Streljal je v resnici izborno, kar mu je večkrat rešilo življenje. Zbiral je okrog sebe vaške otroke in jih uril po vojaško. „Ako sta bila v vasi tudi samo dva otroka, bila sta pri Juriju“ — pripoveduje njegov sovaščan in tovariš Peter Jokić. Mladost je imel trdo in burno. Služil je pri Turkih in kmetih za pastirja, pri tem je spoznal vso turško podlost in občutil vse zatiranje svojega naroda. Srd do Turkov mu je bil takorekoč prirojen in misel, da osvobodi svoj narod, je vzklikala pri njem jako zgodaj.

Ben Abeba:

Čas zori . . .

Kliče vila v Urvinu planini:
Vstani Marko, majke sin edini . . .
F. Žgur.

Dvajset dolgih mesecev je že preteklo, odkar ječi v suženjske verige vkovan naš rod ob sinji Adriji. Pogajanja za pogajanja, konferencé za konferencami so šle mimo nas, toda vprašanje naše Adrije je kljub vsem ostalo nerešeno. Sprva so Italijani zahtevali neizprosno izvedbo londonskega pakta, pozneje pa so na pritisk predsednika Woodrowa Wilsona koncedirali v toliko, da bi bili pod Nittijevo vlado pripravljene pogoditi se z nami na podlagi medsebojnega kompromisa, katerega glavni temelj za razrešitev teritorialnega spora naj bi bila takozvana Wilsonova črta. Vztrajali pa so tudi tedaj na tem, da mora dobiti Italija tudi vsaj suvereniteto nad Reko kot mestom, ter da mora postati Zadar samostojno mesto z italijanskim diplomatskim zastopstvom. Da ohranijo mir ter da pokažejo našo dobro voljo, živeti z našimi sosedi Italijani v dobrih, mirnih in kolikor mogoče prijateljskih odnosih, so naši diplomati končno pristali na ta kompromis, čeprav gotovo s težkim srcem. Z neizmerno boljo v duši pa je pristal na to naš težko izkušeni narod. In tudi to le na zunaj — v srcu ni pristal nikoli. Če bi se mu dalo na izbiro: ali ta kompromis, ali vojno — odločil bi se bil brezdvomno za vojno.

Tako so stale stvari do zadnje italijanske kabinetne krize.

Italijansko vladno krizo so izzvali predvsem oni laški prenapeteži, ki jim Nittijeva miroljubna politika napram Jugoslaviji ni ugajala. S tem, da vržejo Nittija, so hoteli še enkrat podnetiti kres svojega nesramnega imperijalizma. In to se jim je tudi posrečilo. Padla je zadnja karta, ki so jo mogli italijanski aneksionisti izigrati napram nam. Iskali so moža, ki bi hotel prevzeti naše veliki greh njihovih požrešnih nagonov in našli so nekdanj od vsega

Očeta so mu ubili Turki na sledeči način: Avstrijski cesar Jožef II. je v zvezi z Rusi hotel pričeti vojno zoper Turke, ter je poslal mnogo agentov v Srbijo, da ščujejo narod k vstaji. Preoblečen avstrijski častnik pride k Petru in reče, da želi govoriti s hajduki. Peter obljubi da neke noči preskrbi sestanek v samotnem mlinu. To je pa zvedel neki izdajalec in naznanil Turkom, ki pridelo in postreljajo skozi špranjo tri hajduke, ki so bili notri, in Petra, častnika pa vjamejo in obesijo. Rodbina je bila tako revna, da ni mogla plačati Turkom letnega harača in ga je zanj moral plačati občina. Vsled tega so kmetje podžagali kole, na katerih je slonela koliba in reveži so se morali izseliti. Slednjič jih je vzel k sebi nek premožnejši, dobrosrčen kmet. Jurij se je zaljubil v njegovo hčer in poročil. Pridejo pa Turki, da mu ugrabijo nevesto, Jurij jo brani, odbije napad in pri tem postrelji tri Turke. Vsled tega mora zbežati, gre med hajduke in četuje po Srbiji. Ob izbruhu avstrijsko-turške vojske vstopi med avstrijske prostovoljce in se vojskuje z veliko hrabrostjo. Srbi se dogovore z Avstrijci, dobe na skrivaj ključé beogradske trdnjave, posekajo po noči straže in se polaste trdnjave. Medtem se pa Avstrijci zboje in ne pošljejo obljubljené čete, da zasede mesto. Ko se zdani, napadejo Turki majhno srbsko četo kar Srbov vjamejo, nabijejo na kol, nekaj se jih je pa rešilo, med njimi tudi Jurij. Pozneje prično Avstrijci z obleganjem Beograda in ga s pomočjo inženirske umetnosti Slovenca Vege zavzamejo. Med prostovoljci, ki so se prigrasili k prvemu naskoku, je bil tudi Crni Jurij.

italijanskega naroda osovraženege germanofila in slavofoba Giovannija Giolittija.

Ta mož, temnega spomina, je stopil sedaj na prestol predsednika rimskega kabineta ter že koj prve hipe vrgel v koš vse kompromise ter dvignil zopet iz groba že pokopano zahtevo po neizprosni izpolnitvi londonskega pakta. On se noče več z nami pogajati, kakor se je hotel njegov predhodnik Nitti, on noče več poklicati naših diplomatov na razgovor radi medsebojne in prijateljske rešitve jadranskega vprašanja. Če bi se pa mi hoteli z njim pogajati, bi ga morali za to prositi. To pa bi pomenilo toliko, kakor da bi mu sami ponujali našo sveto zemljo. Našo Goriško, Trst, Istro, Reko in Dalmacijo.

Tekom tega časa, tekot teh 20 mesecev, kar nas na vsej južni in zapadni meji blokirata Italija in njen eksponent D' Annunzio, smo dovolj jasno spoznali, kaj pomeni za naš narodni in gospodarski razvitek ta blokada. Toda sedaj, ko jo smatramo še vedno le za provizorično in začasno, je vendarle še ne občutimo tako grozno, kakor bi jo občutili potem, ko bi ta blokada s tem, da bi Italijani ostali tam kjer so, postala permanentna. Te razmere bi bile za nas nevzdržne, ves naš razvitek bi tlačila k tlom ta blokada. Vprašanje odstranitve teh mej, ki so jih Italijani samovoljno postavili napram naši državi, ni le vprašanje usode onih naših bratov, ki so s to mejo odrezani od našega narodnega in državnega telesa, ampak v isti, ali pa v še večji meri tudi vprašanje vse bodočnosti, razvitka in napredka naše države in našega naroda, ki prebiva v njej.

Danes so Italijani spregovorili svojo pravo in poslednjo besedo in hvaležni smo jim. In če smo do danes tu in tam še za hip dvomili o naši nalogi in o poti, ki vodi do njene izvršitve, nam je danes vse jasno. **Naša naloga je, vzeti si s silo to, kar nam po božji in človeški pravici pripada.** Italijani so povedali, kaj hočejo, zato jim moramo povedati tudi mi, odločno in neustrašeno, kakor se spodobi za

Vojna se je končala za Avstrijo nesrečno in Srbija je ostala pod Turčijo. Crni Jurij se vrne domov in prične pripravljati vstajo, organizira in zbira hajduke, druží ljudstvo. V jeseni leta 1803 sklenejo srbski voditelji v vasi Orešce zaroto in določijo, da dvignejo buno spomladi, „ko šuma ozeleni“. Turki pa zvedo, da se nekaj pripravlja, sklenejo prehiteti Srbe in zavratno pobiti vse odličnejše srbske može. To klanje se je imelo izvršiti dne 4. februarja 1804. Zadnja žrtev je padla dne 10. februarja Karagjorgje je pa zaslužil nevarnost in se pravočasno umaknil, sklical zarotnike — srbske odličnjake, ki so ušli klanju in načelnike hajdukov — dne 14. februarja v vas Orašce, kjer je bil proglašen za vrhovnega voditelja naroda in napovedane vstaje. Narodni boj je vodil z čudovito hrabrostjo, preudarjenostjo in brezobzirnostjo. Poslal je okrog ljudi, da morajo v vsaki vasi takoj pobiti turške stražnike, zvane „šubasi“, turški han pa zažgati. Vsak moški mora na vstajo, žene in otroci pa v skrivališča, ki so bila že poprej določena na planinah in v gozdih. Kdor se ne pridruži, bo obešen na podboje hišnih vrat, njegovo posestvo pa uničeno. Na ta način je bila naenkrat dežela v ognju, Turki preplašeni in razbiti. Poldrug mesec po izbruhu vstaje je že stal Crni Jurij pred Beogradom, kamor so se zaprli voditelji Turkov, ter ga oblegal. Kmalu je zavzel tudi vsa utrjena mesta in že leta 1805 je bila dežela popolnoma očiščena Turkov.

Zanimivo je, da je Crni Jurij, ki sam ni imel prilike, da bi obiskoval kakšno šolo, znal ceniti znanost. Ko je postal gospodar Srbije,

potomce Kraljevića Marka, Zrinjskega in Frankopana ter našega Črtomira. In če smo se do danes še nekako udajali višji sili ter bi bili pripravljene v kompromis, v lastno pogubo — povejmo danes Giolittiju in vsemu svetu v obraz: **mi hočemo vse kar je naše, niti vasice, niti ene same pedi naše zemlje vam ne damo!**

Naša vlada je še nedavno svečano zagrozila, da ne bo dopustila, da bi D' Annunzio zasedel ped naše zemlje, kljub temu pa sedaj molči, ko ta D' Annunzio s svojimi tolovaji vdira na naš Sušak ter razbija tamkajšnji narodni svet. V Italiji pa se istočasno snujejo nova nasilstva proti nam. Ubežni kralj Nikita Črnogorski in Peppino Garibaldi snujeta D' Annunzijevo podobno piratsko ekspedicijo v Črnogoro.

Čas zori! Bliža se dan, ko bo naša vlada ako noče izdati vseh interesov naše države in našega naroda morala spregovoriti svojo poslednjo besedo.

Čas zori! Naša pot je jasna, jasna je naša naloga in izvesti se mora takoj. Naš odgovor na Giolittijevo politiko naj se glasi: **Mi zahtevamo brezpogojno plebiscitarno rešitev jadranskega vprašanja!** In od te zahteve ne smemo potem popustiti niti za las.

Če Italija sprejme to našo zahtevo, ta naš ultimát, dobro, če ga ne sprejme pa tudi dobro. Rešili bomo jadransko vprašanje sami, brez tujih plesnivih diplomatskih pogajanj, konferenc in razsodišč.

Naša mlada država se je konsolidirala, se je utrdila, naša vojska je danes tako močna, disciplinirala in urejena, da se nam ni treba bati spopada z nikomur, najmanj pa z gnilo Italijo. Temu nasproti pa so razmere v Italiji in osobito med italijansko vojsko take, da je ta država, ki hoče nad nami izvesti eno največjih nasilj, za spopad z nami, absolutno nesposobna. Obenem pa je Italija sedaj zapletena že v dve vojni, ki ji zadajata grozne rane: v vojno z Albanci in z Arabci v Tripolisu. Njena vojaška moč pa se kaže najbolj v tem, da je

je pozval iz Avstrije Dositeja Obradovića, največega srbskega prosvetitelja, katerega pa takrat niti avstrijski Srbi, ki so bili kulturno svetno naprej, niso znali prav ceniti, ter ga prosil, da bi bil vzgojitelj njegovega sina.

Leta 1813 so napadli Turki z vso silo Srbe. Takrat je bila vsa Evropa v boju zoper Napoleona in razmere za Srbe skrajno neugodne. Srbi so poraženi, voditelji, med njimi Karagjorgje, se umaknejo čez mejo na Ogrsko. Ko se čez dve leti vrne, da stopi zopet na čelo naroda, ga da zavratno ubiti Miloš Obrenović, ter se sam polasti vlade. Miloš je bil poprej svinjski trgovec, ko je Karagjorgje zavzel Rudnik, ga je postavil za glavarja rudniškega okrožja, češ, ker je kot trgovec s svinjami mnogo hodil po kraju in pozna kraj in ljudi.

Karagjorgje je po svojih zmožnostih ena največjih postav zgodovine, ki bi v drugačnih razmerah lahko bil Aleksander Veliki, Cezar ali Napoleon: nečuvno hraber, izvanredno preudaren, dalekoviden, jekleno brezobziren in vendar mehak kot otrok, nesebičen in požrtvovalen do skrajnosti. Njegova usoda je bila težka, setev, katero je sejal, je dozorela njegovemu unuku. Njegova kri se pretaka po žilah vseh njegovih potomcev in vsi kažejo v svojem značaju njegove poteze. —d.—d.

napram obema sovražnikoma bila sramotno poražena. Albanci so vrgli Italijane iz vse Albanije, celo iz poslednje obrambne točke — iz Valore. V Škadru pa je italijanska posadka obkoljena ter izročena smrti od pomanjkanja. V Tripolitaniji so jih vrgli Arabci iz vse dežele in le z velikanskim naporom in z groznimi žrtvami se še drže v Tripolisu samem.

Italijanska vojska je demoralizirana ter za vsako večjo akcijo nesposobna. Obenem pa je zrevoltirana tudi večina prebivalstva. Železničarji so ravno te dni sklenili, da ne bodo vozili vojaštva. Vojaki sami pa so sklenili, da se ne bodo pokorili ukazu oditi v Albanijo in v Tripolis. Italija se nahaja danes približno v istem položaju, v katerem se je nahajala Avstrija neposredno pred polomom.

Danes nam je jasno, da se naš spor z Italijo ne da rešiti mirnim potom. Čas za rešitev tega spora z orožjem pa ne bo morda nikoli več tako ugoden, kot je ravno sedaj, ko je Italija za borbo z nami nesposobna, in ko imamo tudi hrbet kolikortoliko še varen. Kajti v slučaju naše vojne z Italijo, bi imeli od zadaj opraviti kvečjemu le z Madžari. In čimprej izvedemo to veliko delo, ki nas čaka prej ali slej — tembolje.

Naš narod Šumadincev, Črnogorcev, Bošnjakov in Hercegovcev, sinov kršne Dalmacije, Hrvatske in Slovenije bo pohitel, če treba, kakor en mož, da reši pravico.

Čas zori! Kraljević Marko čaka klica, da se znova prebudi in zajaše v naše Primorje!

Narodni predstavnik, Gjuro Džamonja:

Natjecanje u ljubavi!

Drhtajućim srcem čekao sam dan dolaska kraljevića Aleksandra u Zagreb. Mislio sam, da je naš narod partijskim svadjama zatruvan, da su u njemu već ohladnili nacionalni osjećaji i oduševljenje za velike ideje našeg narodnog i državnog jedinstva. I tom drhtajem u srcu, pošao sam da prisustvujem dočeku prvog vladara naše krvi u lijepom našem Zagrebu. I kako sam sretan, što odoh u Zagreb, i kako sam sretan, što sam se prevario, da, silno prevario! 22. juni 1920. bio je sigurno najsvetčaniji dan u povijesti našega naroda, koji tako svečano nije dočekao još nikoga, kao što je dočekao u Zagrebu našega kraljevića Aleksandra.

Starice, starci, muževi, žene, momci, djevojke i djeca mala sve sa nakitom pozdravlja svoga vladara; vladara svoje krvi i jezika, a suze radosnice u očiju svih tih slojeva svjedoče, da je to ushićenje i veselje od srca i nije umjetno.

U izrazima ljubavi prema našem vladaru svi se ujedinismo, ne samo, svi se natječamo! A kako je krasno!

Promatrao sam kraljevića Aleksandra, kako je razdragano gledao sa prozora banskih dvora naš varoš u šarolikim narodnim nošnjama. Oči mu sijevahu od radosti i činilo mi se, kao da hoće da kaže: „Kako sam sretan, što vas vidim, gdje se natječete u ljubavi — ljubavi prema simbolu narodnog i državnog jedinstva, a kako bi nam svima tek krasno bilo, kad bi to natjecanje u ljubavi prema našoj lijepoj, bogatoj i prostranoj domovini — Jugoslaviji — ostalo trajno, ostalo vječno!“

Sa Zagrebom natječe se Ljubljana — sa Hrvatima natječu se Slovenci! Natjecanje bez

Jala, bez zavisti — natjecanje u ljubavi i samo rad ljubavi.

Idem u zlatni Prag, da prigodom VII. svekokolskog sleta, čestitam braći Čehoslovacima — slobodu i ujedinjenje. Žao mi je što radi toga nemogu da slijedim dočeku u Ljubljani i ovde u Mariboru, da budem i u tim našim mjestima svjedok plemenitog natjecanja u ljubavi prema plemenitom i junačkom vladaru Jugoslavije, Aleksandru.

Uživajte u toj sreći vi dobri i rodoljubni Slovenci i Slovenke Maribora! Natječite se i vi u ljubavi bez razlike stranaka, dobe i spola! Neka Ovaj, koji nas sve jednakom ljubavi voli, ne opazi ni trunku razlike u ljubavi prema otačbini — majci Jugoslaviji, prema sijedom našem junaku osloboditelju — kralju Petru i našoj viteškoj vojsci, kojoj je On vrhovni vođa!

Dobro došo — bijeli Orle u naš i svoj Maribor, koji natječući se u ljubavi jedva Te očekuje!

Dnevne vesti.

Koroški kres. V torek, 29. junija po odhodu Njegovega Visočanstva regenta Aleksandra, se bo vršil pod pokroviteljstvom gospoda polkovnika Jakovljevića na vrtu kraljevine vojaške realke „Koroški kres“, velika ljudska veselica v korist koroškega plebiscita. Cela prireditev bo nekaj izvanrednega, česar naš Maribor še ni videl. Program bo v glavnem sledeči: Proste telovadne vaje gojencev, vaje s palicami ter s kiji. Nastop Sokolov na orodju. Nastopi gojencev na bradlji. Različne šaljine igre, nastop mešanega zbora naše Glasbene Matice in pevskega zbora gojencev kr. realke. Naše mestno gledališče bo iz posebne prijaznosti, brezplačno igralo 5 dejanje iz „Tugomera“ in in to na prostem, kar bo za Maribor posebna novost. Med tem bodo svirale godbe gorjencev, železničarjev ter mogoče tudi vojaška godba. Za tem se bo zažgal velik kres, kjer se bo okrog njega plesalo kolo. Gospod dr. Müller bo ob tej priliki govoril o Koroški, gospod kap. Mecger pa o pomenu Vidovega dne. Za tem pa bo v telovadnici kr. vojaške realke ples. Točila se bodo vina, pivu in druge pijače; preskrbljeno bo tudi za jedila. Pekli se bodo tudi janci na ražnju. Ker bo pomankanje kozarcev, se naprašajo posetniki, da jih prinesejo po možnosti s seboj. Vstopnina bo znašala 10 K za osebo. Prostora bo za več tisoč ljudi.

Centralna pisarna za olepšavo mesta ob priliki sprejema Njegovo Visočanstvo regenta Aleksandra, se nahaja v gledališčnih prostorih telefon števil. 382. Opozarja se slavno občinstvo, da daje gorej imenovana pisarna vsa tozadevna pojasnila in navodila.

Porotna dvorana v stari Avstriji. Obiskovalec porotnih razprav nam poroča: Tam sedi visokoučeni porotni senat, ki izreka razsodbe čez življenje in smrt v imenu Njega Veličanstva kralja Jugoslovenov. A nad tem senatom zgorej na steni se nahaja velika slika „Justitia“: tlak rdečih četverkotov preprečen z belimi črtami, med njimi črni četverkoti, na njem stoji v črni haljah dva zagovornika, prava grmanska tipa. „Justitia“ črno rdeče obleke z belo poltjo neobčutnosti z vpodobljeno nemško trobojnico, a vso to pristno grmansko sliko nadkriljuje še danes — črno rumeni avstrijski orel. Zgorej na stropu ravno nad glavami senata zre navzdol velik iz krede izklesan avstrijski orel. Pod temi podobami so trepetala slovenska srca od časa zgradbe te palače do jeseni l. 1918, ko so živi zastopniki „Justitiae“ vsenemško misleči sodniki in istotaki porotniki izrekli toliko krivičnih obsodb nad takrat še vbogo slovensko paro. Je res potreba, da moramo te slike našega tlačanstva mirno gledati še zdaj po skoro dveletni dobi našega osvobo-

jenj. In čemu nemško-slovenski napisi po stenah jugoslov. kralj. sodišča?

Jugoslovenske zastave na — avstrijskih drogih. Ta škandal smo dozdej mirno trpeli, zdaj je skrajni čas, da zginje za večne časa iz Maribora. To polagamo zlasti na srce našemu novemu Jugoslovenu knezoškofu dr. Napotniku in vsem jugoslovenskim državnim uradam.

Vidierung der Reisepässe. Bi nam znal kdo pojasniti, kako to, da se nahajajo v skoro samih nemških trgovinah (n. pr. Franc Perc v Grajski ulici) napisi, samo nemško pisani, iz katerih je razvidno, da se tam sprejemajo potni listi v svrhu — pregleda. Kako pridejo sploh te tvrdke do pravice pobirati in sprejemati potne liste? Morda je za pregledno oblast jednostavnejše, da ji izroča nekaj oseb skupno večje množine potnih listov, da ji ni treba se pečati s poedino stranko, toda če je že temu tako, bi ne kazalo poveriti tak posel kakemu zanesljivemu slovenskem podjetju?

Čuden komat je videti v izložbi sedlarja Kravosa v Cankarjevi ulici. Komat je lično delo in po svojih sestavnih delih pravcati — frankfurterski komat. Ker je mojster tega izdelka zaveden narodnjak, upamo, da je ta komat le čisto slučajno postal tako — čuden. Ampak v izložbo ne spada več.

Tvrdke brez naslova. Po Mariboru je še danes mnogo jaynih tvrdk — brez naslova (n. pr. Franc Perc v Grajski ulici) ali pa s samim imenom brez vsake druge označbe. Pirchan ima tak naslov spodej, a zgorej med prvimi nadstropjem je še danes cela — nemška tvrdka. V pondeljek opoldne se bodo vsake tvrdke zaznamovale in po praznikih s polnim vmenom priobčile.

Prestolonaslednikov film. Ravnateljstvu mestnega kinematografa se je brzojavilo iz Zagreba, da se je potovanje Njegova Visočanstva doslej v vseh fazah od Beograda kinematografski fotografiralo od dveh najboljših filmskih inštitutov Jugoslavije. Predstave bodo se vršile v epohnih dobah. Posebno dobro so uspele fotografske slike pri vojaški paradi pred prestolonasled. na Jelačićevem trgu v Zagrebu. Kinematografske predstave se bodo nadaljevale v Ljubljani, Celju in Mariboru. Že v prvih naslednjih dneh bodo se videle slike potovanja Njegovega Visočanstva v tukajšnjem mestnem kinu.

Olepševalno društvo za mesto Maribor nam poroča, da se zadržuje koncert v mestnem vrtu radi spora med godbeniki narodne železničarske godbe ni mogel vršiti in se bo radi tega prvi prihodnji koncert v mestnem vrtu vršil brez vstopnine. Pravico do pobiranja vstopnine ima olepševalno društvo ker znašajo režijski stroški vsakega koncerta z davkom vred nad 700 K in mestni magistratni dal do sedaj ničesar, tudi nobenega fonda olep. društvu za prirejanje koncertov v mestnem vrtu na razpolago. Vsaka vstopnica pa je z ozirom na tarifno postavko 99 a. o. podvržena plačevanju takse obdačenja za vstopnice, in sicer vsako vstopnico 20 v in mora imeti vsaka vstopnica žig tukajšnjega davčnega urada.

Okrožnica hišnim posestnik., strankom in trgovcem. Podpisani odbor prosi vse hišne posestnike, stranke trgovce itd. naj se natanko držijo plakatiranih in razglašanih navodil, glede okrašenja o priliki sprejema Njegovega Veličanstva regenta. Odbor za olepšavo mesta je vedno pripravljen ili vsakemu po možnosti na roke.

Muta. Koroško sokolsko okrožje priredi v nedeljo, 18. julija na Muti na krasnem vrtu Ciril in Metodove hiše svoj prvi izlet s telovadbo in veliko ljudsko veselico. Ta dan prvič nastopi domači Sokol Muta—Vuzenica in Sokol Maribreg. Prosimo sosedna bratska društva, da se ozira po na to prireditev in da ta dan vse pohiti na Muto, kjer bo dovolj vsestranskega razvedrila in zabave.

vsemi svojimi križi in težavami, s svojimi grehi strastmi, hrepenjenji in sanjami. Mihail Ivanov Kostiljov, bogohlinski stavec poročen z mlado, življenja žejno ženo Vasiliso Karpovno je lastnik nočnega azila, pravzaprav podzemeljske kleti, kjer stanujejo in prenočujejo najrazličnejši ljudje, postopači, tatovi, zapiti rokodelci, be-rači, bolniki, vlačuge itd., ki se tam vesele, popivajo, jočejo, se pretepajo, morijo in umirajo. Med vsemi je edini romar Luka poštena duša. Mihaila Ivanova Kostiljova je igral gosp. Strniša, ki je nastopil tokrat prvič v letošnji sezoni v večji ulogi. Igral ga je dobro, napravil iz njega res pristen tip. Njegovo ženo, Vasiliso Karpovno je podala gospa Bukševa z vso skrbnostjo. Izborna je bila tudi gospodična Kraljeva kot njena sestra Nataša. G. Gabrič je razvil v policaju Medvedjevu lep talent ter bi želeli, da bi se mu v prihodnji sezoni dalo večkrat nastopati v takih ulogah kakor sedaj. G. Gregorin je izdelal svojega Vaska Pepela, skrbno in marljivo ter dosegel popoln uspeh. Istotak je bil tudi ključavničar Klešč g. Veluš-čeka dobro izveden. Izborno je igrala ga. Šetinska njegovo bolno ženo Ano, kakor tudi gdčna. Podgorska dekle Nastjo. Ga. Dragu-tinovičeva je bila v trgovki Kvašnji na svojem mestu, kakor vedno. Različne a pristne tipe so ustvarili gg. Rasberger (klobučar Bubnov), Bratina (Satin), ter Edo Grom (Akter). Smešen tip barona, zalupanega plemiča je podal g. Železnik lepo in markantno. Romarja Luko je podal g. Nučič z njemu lastno dovršenostjo. Vliil je vanj ves oni mir in toploto, ki si jo je želel pisatelj, ki je hotel v tem romarju postaviti nasproti ostalim človeka višje misli in filozofsko umirjenega presojanja ter gotove mere celo sočutja. G. Švagelj je podal čev-ljarja Aljosko po njegovi maniri; gg. Rožanski in Janko sta izpolnila celo družbo prvi kot Gušavec, drugi pa kot dninar Tatar. Inscenacija je bila krasna, istotako tudi kostumi po ve-čini dobri. Gledališče pa je bilo glede na to, da se je igrala ta drama na korist „Udruženja“ in povrh še kot premiera mnogo preslabo obiskano. —r.

Javna produkcija učencev „Glasbene Matic“ v Mariboru. Ob koncu prvega šolskega leta je hotela podati glasbena šola sliko o svojem dosedanem delovanju. Pri presojanju uspehov moramo pomisliti, s kakimi težkočami se je moralo boriti vodstvo šole; redni pouk se je začel šele novembra meseca; kvalificirane učne moči je moral odbor iskati na praškem konservatoriju, ker je vse slovenske glasbene učitelje absorbirala Ljubljana. Mnogo učencev je pristopilo tekom šolskega leta. Da se je moglo vzlic vsemu temu predstaviti številnem občinstvu, ki je prihitelo na I. dan produkcije v malo kazinovo dvorano 32 gojenk in gojencev, je znak neumornega delovanja in požrtvovalnosti gospod ravnatelj Topiča in spretnosti in zmožnosti vsega učiteljskega zbora. V podrobno kritiko se nočem spuščati, ker ni to pri za-četnikih na mestu. Sposebno lepim in sigurnim predavanjem so se izkazali Turšič, Mlaker (razred gospodične Horalkove), Mirovič (gospodična Deylova), Kac, Cvirn (gospod Topič) in Pirc (gospod Šlajs). Pravo razumovanje glasbe so pokazale gojenke Šijanec in Salmič (Topič), Unger (Horalkova) in Kovačič (Deylova). Omeniti moram gojenca Deva (gospod Beran), ki ovlada po devet mesecih, odkar poseča šolo cello, popolnoma štiri lege. Spremljali so vse-skozi gojenci, med katerimi moram pohvaliti Lah-a. Prvi dan produkcije je zadovoljil popolnoma občinstvo. Dr. R. Perhac.

Zadnje vesti.

Regent v Zagrebškem Maksimiru.

LDU Zagreb, 26. junija. Včeraj ob 4. uri popoldne se je regent udeležil nogometne tekme in ljudske slavnosti v Maksimiru. Ker pa je začelo deževati, se prireditve ni mogla

izvršiti po določenem programu. Zvečer je bil dvorni dine. Ob 23. uri se je regent udeležil časniškega plesa v Sokolskem domu, kjer je ostal do polnoči. Regent je bil od občinstva živahno pozdravljen. Prestolonaslednik se je s posamezniki zelo ljubeznivo razgovarjal. Ob-činstvo ga je obdajalo od vseh strani. Danes ob 11. uri dopoldne sprejme regent v avdi-jenci 24 zagrebških časnikarjev. Nato odpotuje po kratkem obedu v Ljubljano.

Sokolski zlet v Pragi.

LDU Praga, 25. junija. Mesto je pod velikim vtisom sokolskih slavnosti. Prestolnica čehoslovaške republike je vsa v zastavah. V Prago je dospelo veliko število gostov. Včeraj so dospeli semkaj zastopniki Deželne vlade za Slovenijo dr. Lubec in zastopnik mesta Ljubljane, podžupan dr. Triller in magistratni svetnik dr. Bleiweis ter zastopnik sokolskega saveza. Na vsem potu po čehoslovaški republiki so jih povsodi navdušeno sprejemali. Danes ob 15. uri je, dospel posebni vlak z oficijelnim jugoslovenskim zastopstvom, ki ga vodijo mi-nistri Ninčič in Pribičević in general Živojno-vič. Nadalje so dospeli zastopniki jugosloven-skega parlamenta, poslanci dr. Pestotnik, Venč-slav Wilder, dr. Alaupović, dr. Lorković, dr. Budisavljevič, Hamid Svrca, Ante Jagić, Gju-ro Džamonja in drugi. V Prago so dospeli tudi profesor dr. Stojanović, beograjski župan dr. Kosta Jovanović, splitski župan dr. Tartaglia, sarajevski župan dr. Gjakula, profesor dr. Cvijić, dr. Žunović, Marjanović in dr. Na vseh krajih so bili gostje navdušeno sprejeti, zlasti na čehoslovaški meji, nadalje v Budjejevicah, v Taboru, in v Benešovu. Na prisrčne pozdrave sta se v imenu Jugoslovenov zahvaljevala dr. Alaupović in dr. Budisavljevič. V Benešovu je jugoslovenske zastopnike pozdravil čehoslo-vaški jugoslovenski polk, kateremu se je za-hvalil minister dr. Ninčič. Vlak z jugosloven-skimi zastopniki je dospel v Prago ob 15. uri.

Položaj na Madžarskem.

LDU Beograd, 25. junija. Po vesteh iz Budimpešte je pozvala stranka narodnega uje-dinjenja predsednika vlade, da poda ostavko, ker je njegov položaj nevzdržljiv. Navzlic temu da se bojkot napram Madžarski vedno bolj širi, dopušča, da posamezni vojaški oddelki ropajo in plenijo.

Obsodba substiških upor-nikov.

LDU Beograd, 26. junija. Iz Subotice poročajo, da je včeraj bila po prekem sedu proglašena sodba proti krivcem izza krvavih izgredev v Subotici. Od 16 otožencev jih je bilo osem obsojenih na smrt, dva na mnogo-letno temnico, štirje pa so bili izročeni na-vadnemu sodišču.

Minister za konstituantno med volilci.

LDU Beograd, 25. junija. Minister za konstituantno je odpotoval včeraj v svoje vo-lilno okrožje Krušovac. Pri tej priliki bo mi-nister izmenjal nekaj misli s svojimi načrtnimi prijatelji ali političnem položaju.

Povratek ministra Marin-kovića.

LDU Beograd, 25. junija. Minister za uk in bogočastje Pavle Marinković se je vrnil iz Karlovih varov in zopet prevzel svoje uradne posle v ministrstvu.

Novi železniški vozovi.

LDU Beograd, 25. junija. Minister za promet sestavlja nov razpored vozov, ki se spravijo v promet z oktobrom t. l. Ob tej pri-liki bodo zvišali število potovalnih vozov na na vseh progah državne železnice v državi.

Borza.

LDU Beograd, 25. junija. 20 dinarski komadi v zlatu 23·9—24, avstrijske krone 15—15·50, angleški funti 73·50—74, francoski franki 149·50—151, italijanske lire 114—114, dolarje 77·25—17·25, švicarski franki 300—0, grške drahme 230—230, leji 46·50—48·50, nemške marke 52·50—53, levi 37·38—50, čeho-slovaške krone 55—56.

Izdaja: Tiskovna zadruga Maribor.
Odgovorni urednik: Fr. Voglar.
Tiska „Mariborska tiskarna d. d.“

Meblovana mesečna soba se išče s 1. julijem. pod „Stano“ na upravo lista. **Iščem vrata** za pekovo peč in vse potrebne železje. Krčevina 144/1.

Prvi Mariborski bioskop
Aleksandrova cesta. Cafova ulica. Tel. 219

Od četrka dne 24. do nedelja dne 27. junija

Velikanski pustolovski film!

Izvošček št. 13.

3. Razdobje:

Hčerka nedolžno obsojenega.

Od ponedeljka dne 28. junija do vstevši petka dne 2. julija

4. Razdobje:

!! PRAVICA. !!

Predstave vsak dan ob 19. in 21. uri; v nedeljah in praznikih ob pol 15., 16., 18. in pol 21. uri.
V soboto dne 3. julija: **NOVI SPORED.**

Informacijski zavod

Ivan Šober

Maribor, Grajski trg št. 1.

M. Berdajs, Trg Svobode

Pšenična moka OO

Svinjska mast

Jedilne soli

Bučno olje

Terpentinovo milo

Vžigalice

Petrolej brez nakaznice.

— Vse po najnižjih cenah. —

Fransjo Majer Maribor, Glavni trg 9

Zaloga manufakturnega blaga
in angleškega sukna. Znižana cene!

Otvoritev.

P. n. občinstvu iz Maribora in okolice naznanjam otvoritev gostilne v Pekrah pri Mariboru (preje dr. Raiser) pod imenom

„gostilna pod Pohorjem“

in sicer v nedeljo dne 27. junija 1920 z vrtnim koncertom brez vstopnine in pobiranja. Pristna naravna vina kakor dobra mrzla in gorka jedila poskrbi

Mihael Živec, gostilničar.

Gostilna „Pri grozdu“

Maribor, Aleksandrova ceste.

Prvovrstna kuhinja. Prvovrstno pivo v sodčkih. Naravna vina. 12 čistih tujskih sob z električno razsvetljavo. Kopališče. Parna kopelj vedno na razpolago. — Toplo se priporoča

ADOLF SPATZEK.

Restavracija

Glavni kolodvor, Maribor

Ob prihodu vsakega vlaka topla kuhinja. Vedno sveže pivo. Naravna vina. Cenjenemu potujočemu občinstvu se toplo priporoča

Franc Stickler, restavrater.

Galanterila,

Potne košare,

Papirne servijete,

Baloh & Rosina Maribor

Na drobno.

Grajski trg števil. 3.

Na debelo.

Drobnarija,

Pleteno pohištvo,

Sprehajalne palice,

Mož,

Kristove starosti, poročen, hOče ločitev. Gospodične in vdove brez otrok pridejo v poštev. Ponudbe pod »Tajfun« poštno ležeče Maribor I.

Manufakturo

kakor etamine, bati-
ste, platno, cefirje
itd. po znižan. cenah
priporoča

R. NIEFERGAL

Maribor

Koroška cesta 1.

Bakrene kotlje za kuhanje sadja

od 20 do 60 l z ali brez
hladilnika se dobi pri

V. Weiss

MARIBOR, Trg svobode.

Trgovci, pozor!

Najfinejša krema je došla
ter se prav po ceni prodaja.
V zalogi je tudi ličilo in mast
za čevlje kakor cigaretni pa-
pir in tuljki po najnižji ceni.

Za cenjena naročila se priporoča

Martin Stadler

v Mariboru

Vetrinjska ulica števil. 26.

Vilko Weixl, Maribor, Glavni trg 22

veletrgovina, knjigarna in knjigoveška industrija

Ravnokar došla velika množina papirja, vseh vrst peres in črnila.

Velika zaloga papirnatih vrečic.

Na drobno.

Košare

Na debelo.

vseh vrst, kakor : potne in košare za vkupeje, nakupovalne košare, pletene mi-
zice za cvetje, zibelke, koši za papir, drva, premog itd.

Kuhinjska email-posoda in rešeta v veliki izbiri; lastni izdelki, tudi raznega lesnega
orodja vedno v veliki zalogi samo pri

Jožefu Antloga, Trg Svobode.

Košare se izdelujejo tudi po naročilih,
Popravila točno in najceneje.

Jakob Lah

:: MARIBOR ::

Glavni trg števil. 2

Zaloga čevljev,
oblek, perila, pot-
nih košar in galan-
terijskega blaga.

E. ROHNSTEIN in A. REISMAN

trgovina z usnjem in čevljarскими potrebščinami

MARIBOR

Slovenska ulica števil. 20.

se priporoča cenj. občinstvu najtopleje.

Trgovina steznikov

Marlija Repoš

Aleksandrova cesta števil. 32

izdeluje najhitreje in najceneje steznike po
meri, pasove za nogavice. Izvršujejo se
vse poprave iz prinesenega blaga po naj-
novešem načinu.

Prva Mariborska privatna kuhinja

sprejma abonement 14 kron dnevno.

Prve vrste kuhinja!

Josipina Zorjan,
Miklošičeva ulica števil. 2.

Zaloga manu-
fakturnega blaga

Albert Kopač

MARIBOR
Glavni trg.

Zagrebačka higijenična brivnica
se priporoča slav. gospodom za

obilen obisk

Prvovrstna postrežba!

K. REDL, brivec

MARIBOR, Aleksandrova cesta 21.

Jakob Bizjak

MARIBOR

Vetrinjska ulica števil. 23.

Konfekcijsko skladišče,
krojačnica za gospode in
dečke se toplo priporoča.

Cistilnica in pralnica

vsakovrstnega perila po najnižji ceni.

Priporoča

Roza Trampuš

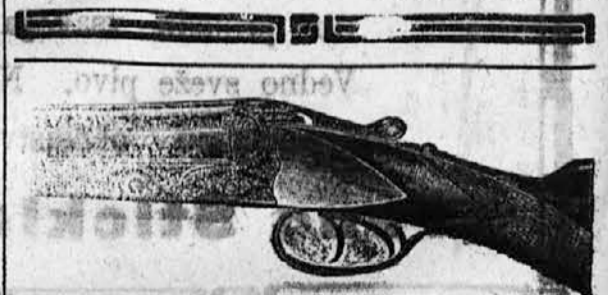
Aleksandrova cesta števil. 42.

Gaspari & Faninger

::: MARIBOR :::

Aleksandrova cesta števil. 48.

Dospelo: Vse vrste krtačke,
Lissa, cigaretni papir, bom-
baži, Lacet, trakovi za čevlje I^a.
Vse vrste papirja, žlic. Velika
zaloga galanterije, drobnine,
pletanine ter kranjskih izdelkov
Samo na debelo. Samo na debelo.

Josip Sternad, puškar

Aleksandrova cesta števil. 18.

Priporoča svojo veliko, bogato
opremljeno, skladišče lovskih
pušk vseh vrst.

Hitra in točna izvršitev vseh popravil.